

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121207691
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1121207691.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobcu: SOCIETA, Bratislava, Dostojevského rad č. 2543/1, IČO: 31 796 087 proti žalovanému: Magistrát hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava, Bratislava, Primaciálne nám. č. 1, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 15. decembra 2021, č. k. 8 C 5/2021-13, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 15. decembra 2021, č. k. 8 C 5/2021-13, vo výroku I. z r u š u j e a konanie zastavuje a vo výroku II. m e n í tak, že žalovanému n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

II. Žalovanému n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania

odôvodnenie:

1.1. Uznesením zo dňa 15.12.2021, č. k. 8 C 5/2021-13, súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd zakázal žalovanému pokračovať v stavbe a presune autobusovej zastávky pred bytovým domom na ulici Dostojevského rad č. 1 v Bratislave. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 324, § 325 ods. 1, 2, § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), § 2 ods. 1, § 6a ods. 1 písm. c), § 14 ods. 1 a 2 zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave. Pokiaľ ide o vecné odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že žalovaný ako vlastník chodníka, nachádzajúceho sa pred ich bytovým domom, začal so stavebnými prácami, ktorých cieľom je premiestnenie autobusovej zastávky, ktorá je pred budovou divadla Malá scéna, pred ich bytový dom. S premiestnením autobusovej zastávky pred ich bytový dom od začiatku žalobca nesúhlasil, čoho dôkazom je spísanie petície vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Hlavným dôvodom ich nesúhlasu je, že týmto dôjde k znepriemneniu kvality bývania, ako aj predzáhradky bytového domu, ktorú čakajúci cestujúci veľmi znečisťujú. V dome sú okrem bytov aj nebytové priestory, ktoré sú prenajaté materskej škole. Niekoľkokrát za účelom riešenia tejto veci sa obrátili na primátora Hlavného mesta Bratislavy, pričom im bolo oznámené, že ide iba o dočasné riešenie zastávky. Dňa 4.10.2021 bol predsedovi spoločenstva doručený email primátora, v ktorom mu bolo oznámené, že zamestnanci Magistrátu Hlavného mesta SR Bratislava spoločne s Dopravným podnikom Bratislava sa rozhodli ponechať predmetnú autobusovú zastávku pred ich bytovým domom ako trvalú. Takto umiestnená zastávka je pre žalobcu neprijateľná. Dňa 25.10.2021 začali samotné stavebné práce, a to i napriek tomu, že Magistrát Hlavného mesta SR Bratislavy na ich petíciu nereagoval. Žalobca poukázal i na to, že dom na Dostojevského rade č. 1 je evidovaný v Ústrednom zozname pamiatkového fondu pod č. 338/1 a nachádza sa v pamiatkovej zóne Bratislava - centrálna mestská oblasť. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že pri skúmaní podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia musel najprv zisťovať, či v danej veci existuje medzi stranami sporu právny vzťah, a ak by zistil, že právny vzťah medzi stranami existuje, tak následne

by zisťoval, či v danej veci žalobca osvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Pri posudzovaní hmotnoprávneho vzťahu medzi stranami sporu súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným neexistuje žiadny hmotnoprávny vzťah. Žalovaný, tak ako ho v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia označil žalobca, Magistrát Hlavného mesta SR Bratislavy, nie je v danej veci pasívne vecne legitimovaným subjektom. Magistrát Hlavného mesta SR Bratislavy podľa ustanovenia § 14 ods. 2 zákona č. 377/1990 Zb. plní odborné, administratívne a organizačné práce súvisiace s plnením úloh mestských orgánov, ktorými sú mestské zastupiteľstvo a primátor Bratislavy, je teda iba výkonným orgánom. Podľa ustanovenia § 6a ods. 1 písm. c) zákona č. 377/1990 Zb. je vyhradené zabezpečovať pravidelnú verejnú mestskú dopravu, vrátane stavby autobusových zastávok, Hlavnému mestu SR Bratislave a nie Magistrátu Hlavného mesta SR Bratislavy, ktorý zabezpečuje iba odborný, administratívny a organizačný servis pre Hlavné mesto SR Bratislavu. Súd dôvodil, že hodnoverné osvedčenie nároku pri návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti úspešnosti strany v následnom konaní o samotnej žalobe bude vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Súd tak nemôže nedôvodnému a neexistujúcemu nároku žalobcu proti takto označenému žalovanému poskytnúť ochranu prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia, tak ako sa to predmetným návrhom domáha žalobca, keďže žalovaný nie je v danej veci pasívne vecne legitimovaným subjektom.

1.2. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. konštatujúc, že žalobca bol v konaní neúspešný a žalovanému žiadne trov konania nevznikli.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca dôvodiac ustanovením § 365 písm. f) C.s.p., keďže súd prvej inštancie podľa jeho názoru dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie. Opätovne poukázal na to, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že premiestnením autobusovej zastávky z pred divadla Malá scéna pred bytový dom na Dostojevského rade č. 1, ktoré realizuje žalovaný, dôjde k značnému znepríjemneniu kvality bývania, znečisteniu predzáhradky pred domom, ako aj k narušeniu užívania nebytových priestorov, kde sídli materská škôlka. Vlastníci bytov sa z uvedeného dôvodu niekoľkokrát obrátili na žalovaného, spísali aj petíciu, na ktorú však príslušné orgány nereagovali. Odvolaciemu súdu navrhol odvolaním napadnuté uznesenie zmeniť a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť.

3. Odvolací súd, postupujúc podľa § 329 ods. 1 C.s.p., doručil žalovanému návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj odvolanie žalobcu s tým, že má možnosť sa k nim vyjadriť.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa stotožňuje s uznesením, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na jeho strane. Zároveň poukázal na to, že návrh žalobcu na vydanie neodkladného opatrenia zo dňa 27.10.2021 neobsahuje základné náležitosti návrhu podľa § 326 C.s.p., konkrétne z neho nie je zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa žalobca domáha, podľa žalovaného žalobcom formulovaný petit je neurčitý a nezrozumiteľný a z tohto dôvodu v konečnom dôsledku i nevykonateľný. Podľa žalovaného žalobca v odvolaní nešpecifikuje, k akým konkrétnym nesprávnym skutkovým zisteniam mal súd prvej inštancie v napadnutom uznesení dospieť a v čom má spočívať nesprávne vyhodnotenie vykonaného dokazovania, pričom v predmetnej veci ani nebolo vykonané dokazovanie. Poukázal na to, že žalobca len opakuje svoju argumentáciu z návrhu na vydanie neodkladného opatrenia a vôbec neuvádza, v čom považuje napadnuté uznesenie za nesprávne, nevyjadruje sa v odvolaní k dôvodom, pre ktoré súd prvej inštancie jeho návrh zamietol, to znamená žiadnym spôsobom nerozporuje skutočnosť, že Magistrát Hlavného mesta SR Bratislavy nie je v danej veci pasívne vecne legitimovaným subjektom. S poukazom na § 380 ods. 1 C.s.p. konštatoval, že odvolací súd preskúmava odvolaním napadnuté rozhodnutie len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza výslovne vo svojom odvolaní. Odvolací súd je pritom viazaný dôvodmi odvolania nielen v zmysle ich paragrafového znenia, ale aj konkrétneho skutkového vymedzenia. To znamená, že odvolací súd nemôže sám vyhľadávať konkrétne vady rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré odvolateľ v odvolaní výslovne neuviedol a nahrádzať tak jeho povinnosť uviesť v odvolaní, z akých dôvodov považuje odvolaním napadnuté rozhodnutie za nesprávne. Keďže žalobca neuviedol v odvolaní žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávnosť napadnutého uznesenia, odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil ako vecne správne. K vysvetleniu skutkového stavu danej veci žalovaný uviedol, že Hlavné mesto SR Bratislava so žalobcom niekoľkokrát komunikovalo a vysvetlilo dôvody premiestnenia zastávky aj s

režimom namietaného čistenia jej priestorov, pričom niektoré vyjadrenia sú aj súčasťou spisu ku konaniu o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Hlavné mesto zabezpečilo presun zastávky v prospech cestujúcej verejnosti a v prospech zvyšovania kvality poskytovanej služby MHD, podstatným skrátením nevyhnutných prestupových vzdialeností v sieti liniek viacerých druhov dopravy. Pri procese premiestňovania zastávky boli dodržané všetky zákonné povinnosti vyplývajúce zo stavebného zákona a ostatných súvisiacich právnych predpisov. Konštatoval, že žalobca nepredložil žiadne nové skutočnosti, ktoré by zakladali povinnosť vrátenia zastávky pred divadlo Nová scéna. Žalovaný uviedol, že zastávka je v tomto čase už premiestnená, pričom hlavné mesto ako zriaďovateľ v zmysle zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave vychádza z ustanovení zákona o povinnosti vlastníka a správcu komunikácie strieť zriadenie zastávky. Hlavné mesto je vlastníkom chodníka pred obytnou budovou na Dostojevského rade 1. Na zastávke boli osadené aj prístrešky pre cestujúcich, ktoré osadzovala spoločnosť JCDecaux na základe zmluvy s hlavným mestom o osadzovaní mobiliáru na pozemkoch hlavného mesta a táto spoločnosť podala na príslušnom stavebnom úrade riadne ohlásenie stavby. Samotné umiestnenie prístreškov ako aj transparentný vzhľad bol súhlasne konzultovaný so zamestnancami Krajského pamiatkového úradu a vzhľadom na to, že tento úrad nie je účastníkom konania o zriaďovaní zastávok, nebolo vyžadované písomné stanovisko. Okrem zlepšenia vybavenia zastávky osadením prístreškov došlo aj k oprave povrchu chodníka a zamedzeniu neregulovaného parkovania vozidiel na ňom.

5. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolaním napadnuté uznesenie je potrebné vo výroku I. zrušiť a konanie zastaviť (§ 389 ods. 1 písm. a/ C.s.p.) a vo výroku II. s poukazom na § 379 písm. a) C.s.p. zmeniť (§ 388 C.s.p.).

6. Podľa § 161 ods. 1 a 2 C.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"); (1). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (2).

7. Podľa § 61 C.s.p. procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

8. Podľa § 67 C.s.p. každý môže pred súdom samostatne konať v rozsahu, v akom má spôsobilosť na právne úkony.

9. Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby.

10. Podľa ustanovenia § 18 ods. 2 OZ právnickými osobami sú: a) združenia fyzických alebo právnických osôb, b) účelové združenia majetku, c) jednotky územnej samosprávy, d) iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon.

11. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave Bratislava je hlavným mestom Slovenskej republiky a pravidelným sídlom prezidenta Slovenskej republiky, Národnej rady Slovenskej republiky a vlády Slovenskej republiky.

12. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave Bratislava je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom, s vlastnými príjmami a s majetkom, ktorý jej bol zverený.

13. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave odborné, administratívne a organizačné práce súvisiace s plnením úloh orgánov Bratislavy plní magistrát Bratislavy. Magistrát sa vnútorne člení na oddelenia a referáty.

14. Súd kedykoľvek počas konania skúma, či sú splnené podmienky konania. Procesná subjektivita predstavuje procesnú podmienku sporovej strany, ktorú súd obligatórne z úradnej povinnosti skúma počas celého konania. Predpokladom procesnej subjektivity účastníka konania podľa citovaných ustanovení C.s.p. a OZ je hmotnoprávna subjektivita, vo význame spôsobilosti mať práva a povinnosti

podľa hmotného práva. Nedostatok spôsobilosti mať práva a povinnosti podľa hmotného práva má tak za následok nedostatok procesnej subjektivity. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľný a nenahraditeľný, v prípade absencie takejto podmienky konania súd konanie zastaví.

15. Vzhľadom na citované ustanovenia žalovaný označený žalobcom nie je právnickou osobou, nemá právnu subjektivitu a nie je teda spôsobilý byť účastníkom konania. Ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, pre ktorý súd nemôže vo veci konať, preto odvolací súd v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona uznesenie súdu prvej inštancie zrušil (§ 389 ods. 1 písm. a/ C.s.p.) a konanie voči žalovanému zastavil.

16. O trovách prvoinštančného ako aj odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 C.s.p., v spojení s § 257 C.s.p., keď v konaní úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, pretože dospel k záveru, že v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania. Tieto spočívajú v skutočnosti, že žalovaný nemá právnu subjektivitu a keďže ako subjekt práva neexistuje, nemohol mu byť ako neexistujúcemu subjektu konania priznaný nárok na náhradu trov konania.

17. Odvolací súd záverom uvádza, že vyjadrenie žalovaného žalobcovi nedoručoval a to vzhľadom na absenciu pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného, a teda nedostatok procesnej podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Prípadné vyjadrenie žalobcu by nemalo vplyv na výsledok tohto konania.

18. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).